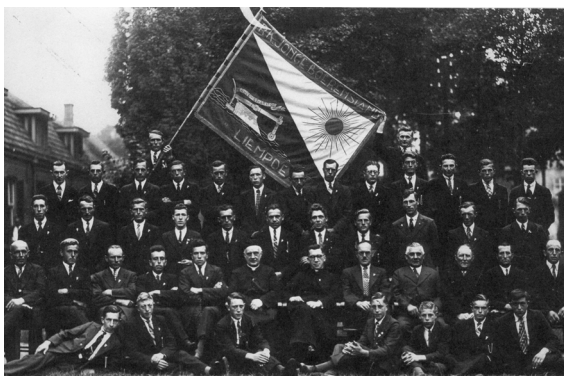

Liempdse jonge boeren van bed gelicht

In de Tweede Wereldoorlog vonden in Nederland drie grote stakingen plaats: de Februaristaking in 1941, de Melkstaking in 1943 en de Spoorwegstaking in 1944. De bezetter reageerde telkens met harde represaillemaatregelen: burgers werden geëxecuteerd of gedeporteerd. Represailles na de Melkstaking troffen ook enkele leden van de Rooms Katholieke Jonge Boerenstand van Liempde.

evkl002152, 1938 lustrumfeest RKJB, alle leden.

Het is voorjaar 1943. Het Duitse leger heeft de slag bij Stalingrad verloren. Duitse arbeiders worden nu als soldaat naar het Oostfront gestuurd om de Russen tegen te houden. Mannen uit Nederland en andere bezette landen moeten het werk van de Duitse arbeiders overnemen. In mei 1943 wordt een verplichte algemene 'Arbeitseinsatz' in het bezette Nederland afgekondigd. Alle jongemannen tussen de zeventien en veertig jaar krijgen een oproep om zich te melden voor dwangarbeid in Duitsland. Massaal duiken de mannen onder, overal worden razzia's gehouden. Gezinnen raken ontwricht.

Veel Nederlanders vinden dit te ver gaan. Er wordt gestaakt. Boeren, gewoonlijk afkerig van staken, zijn massaal van de partij. Ze leveren geen melk meer aan de fabrieken maar gooien die liever in de sloot. Vandaar de naam Melkstaking. De bezetter reageert keihard. In de nacht van 2 op 3 mei, 's morgens vroeg om 04.00 uur, worden in geheel Oost-Brabant de voorzitters en secretarissen van de Jonge Boerenstand van hun bed gelicht door Nederlandse politiemannen.

In Liempde is Johan van Abeelen de voorzitter, Dries Bressers de secretaris. Mijn moeder, Hanneke Arts, was in 1943 de verloofde van Dries. Na zijn overlijden in 1991 heb ik dit uit haar mond opgetekend:

“Op 3 mei om 04.00 uur stond de Liempdse politiemann Goof van Breugel bij onzen Dries op de stoep. In Hezelder. Goof kwam Dries Bressers, de secretaris van de plaatselijke Jonge Boerenstand, van zijn bed lichten. Vader Dorus probeerde Van Breugel nog zo ver te krijgen dat Dries via de achterdeur mocht ontsnappen. Van Breugel zou kunnen rapporteren dat Dries ‘toevallig’ niet thuis was. Maar Van Breugel was bang; er viel niets te regelen. Goof sloot Dries in het gemeentehuis op, en ging daarna Johan van Abeelen, de voorzitter van de plaatselijke Jonge Boerenstand, ophalen. Daarna werden Dries en Johan naar Best getransporteerd en daar onder het Raadhuis opgesloten, in afwachting van transport per spoor naar eindbestemming Kamp Vught. Toen ik hoorde wat er gebeurd was, ben ik nog bij Dries in Best op bezoek geweest, maar ik kon verder niks doen. Maar vader Dorus was intussen al wat ie kon naar Bostel gefietst naar griffier Roeffen van Waterschap de Dommel, waar Dries als voorwerker in dienst was. Roeffen nam contact op met de Duitse autoriteiten in Den Bosch, en kon Dries wegens ‘onmisbaarheid’ vrijpraten. En Johan van Abeelen profiteerde mee.”

Een intern memo van Waterschap de Dommel herinnert nog aan het voorval: *“In mei 1943 werd tijdens de grote staking de heer Bressers opgepakt en ingesloten omdat hij secretaris was van de boerenjeugd in Liempde. Door de heer Roeffen werd nog dezelfde dag de Sicherheitsdienst ervan overtuigd dat de heer Bressers moest worden losgelaten omdat anders de belangen van de Duitsers gevaar liepen. De heer Bressers werd inderdaad vrijgelaten en was gedurende 6 weken zg. loslopende gijzelaar.”* (BHIC 1774 inv.nr. 199)

Theo Bressers